

ΤΟ ΒΛΑΣΗ

Από το μεταναστευτικό αρχείο της εφημερίδας μας

Είναι στιγμές που ο φωτογραφικός φακός αποτυπώνει εικόνες που περνούν στην ιστορία και έχουν διαχρονικό ενδιαφέρον. Τέτοιες στιγμές είναι αυτές που καταγράφονται ήθη, έθιμα, πορείες ανθρώπων, χωριών, λαών. Μια ανθρώπινη, ευχάριστη, στιγμή Βλασίων μεταναστών στην Αυστραλία κατέγραψε και ο Αυστραλός φωτογράφος. Ένας γάμος στα Ξένα σε μια δύσκολη περίοδο του ελληνισμού, αφού η μετανάστευση ερήμωσε ολόκληρα χωριά, έχει από ιστορικής πλευράς το δικό του στίγμα. Στη φωτογραφία ο γάμος δυο Βλασίων στην ξενιτιά. Είναι ο γάμος του Ιωάννη Κοτσόβολου του Δημητρίου με τη

Βούλα Αποστολοπούλου του Παναγιώτη και οι δυο από το Βλάση. Απ' αριστερά στην πρώτη σειρά βλέπουμε: Αποστολοπούλου Σούλα (από Βλάση), Σολωμός Γιώργος (από Μηλιώτη), Κοτσοβόλου-Γιαννοπούλου Νίτσα (από Βλάση), Αποστολοπούλου-Σαμπαζιώτη Αντωνία (από Βλάση), Κοτσόβολος Ιωάννης (από Βλάση), Αποστολοπούλου-Κοτσοβόλου Βούλα (από Βλάση), Δημόπουλος Φώτης (από Βλαχόπουλο), Λιανού Βούλα (από Βλαχόπουλο), Λιανού Νίκη (από Βλαχόπουλο), Μυλωνά Θεοδώρα (από Βλάση). Στη μεσαία σειρά βλέπουμε τους: Ρότσος Δημήτριος (από Μηλιώτη), Παναγιωτόπουλος Τάκης (από

Βλάση), Αποστολοπούλου Γεωργία (από Βλάση), Σαραντοπούλου Νίτσα (από Μηλιώτη), Κοτσοβόλου Μάρθα (από Βλάση), Ερμιόνη Κακούρη (από Βλάση), άγνωστη (από Κοντογόνη), Μυλωνά Βάσω (από Βλάση), Μυλωνάς Θεόδωρος (από Βλάση). Απ' αριστερά στην πάνω σειρά βλέπουμε: Γεωργακλής Πέτρος (από Μηλιώτη), Αποστολόπουλος Νίκος (από Βλάση), Σαραντόπουλος Δημήτριος (από Μηλιώτη), Κακούρης Ανδρέας (από Βλάση), Φίλιξ Γουόλ (Αυστραλός), Γκόρντον (Αυστραλός), Κοτσόβολος Κυριάκος (από Βλάση).

Τέσσερις χιλιετίες πριν από τη γέννηση του Χριστού

Τα χωριά μας είναι ένας ατέλειωτος αρχαιολογικός χώρος. Σπάνια ευρήματα έχουν έρθει κατά καιρούς στην επικαιρότητα όπως ο νεολιθικός πέλεκυς, τυχαία εύρημα στο χωριό Διόδια (Λοί) της 4η χιλιετίας π.Χ.

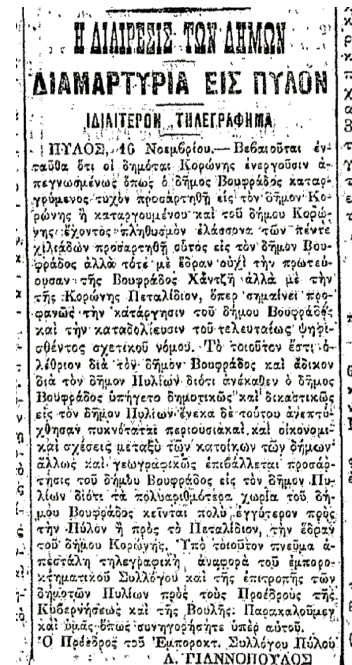
Ηρώο πεσόντων στου Παιδεμένου

Το ηρώο πεσόντων της φωτογραφίας βρίσκεται στο χωριό Φλεσσάδα (Παιδεμένου) και κατασκευάστηκε με δαπάνες «των εν Αυστραλία εκ Φλεσσιάδος διαμενόντων». Πάνω στη μαρμαρίνη στήλη είναι γραμμένα τα παρακάτω ονόματα των ηρώων που γεννήθηκαν στη Φλεσσιάδα και θυσιάστηκαν για την πατρίδα: Κωνσταντίνος Πούλος (1825), Δημ. Στρόμπολας (1825), Ιωάννης Στεφανής (1825), Παν. Σταθόπουλος (1825), Θεόδωρος Σταθόπουλος (1825), Διονύσης Δούρος (1912), Αντ. Αγγελόπουλος (1913), Μητρ. Σταυριανόπουλος (1922), Αντ. Μιχαλόπουλος (1918), Σωτ. Καλογερόπουλος (1922), Παν. Παγκάκης (1940), Αθαν. Κανελλόπουλος (1944), Ιωάννης Αποστολόπουλος (1913), Γεώργιος Σπυρόπουλος (1916), Παν. Μιχαλόπουλος (1918), Ανδρέας Μπάρκας (1918), Γεώργιος Σερέτης (1920).

Στο ίδιο έργο θεατής η Βουφράδα

Και επί το ιματίων της Βουφράδας έβαλον κλήρο το 1909 και το 2010. Το ίδιο έργο θεατής η περιοχή. Ας δούμε την «παρασταση» του 1909 και ας την συγκρίνουμε με το σήμερα. Το 1909 γινόταν «σφαγή» στα χωριά μας αν η Βουφράδα θα έπρεπε να ενταχτεί στο δήμο Πύλου ή στο δήμο Κορώνης. Να πώς περιγράφει τα γεγονότα η ημερήσια εθνική εφημερίς ΕΜΠΡΟΣ, στο φύλλο 4.701, της 17ης Νοεμβρίου 1909, σε «ιδιαιτερο τηλεγράφημα» από την Πύλο. Το δημοσίευμα έχει τίτλο «Η διαίρεσις των δήμων». Βεβαιούται ενταύθα ότι οι δημότες Κορώνης ενεργούσαν άπεγνωσμένως όπως ο δήμος Βουφράδος καταργώμενος τυχόν προσαρτηθή εις τον δήμον Κορώνης ή καταργώμενος και του δήμου Κορώνης έχοντος πληθυσμόν ελάσσονα των πέντε χιλιάδων προσαρτηθή ούτως εις τον δήμον Βουφράδος αλλά τότε με έδραν ούχί την πρωτεύουσαν της Βουφράδος Χάντζη αλλά με την της Κορώνης Πεταλίδιον, υπερ σκημαίνει προφανώς την κατάργησιν του δήμου Βουφράδος και την καταδολίευσιν του τελευταίου ύψις σθέντος αγελαίου νόμου. Το τοιούτον έστι δολόριον διά τον δήμον Βουφράδος και έδικον διά τον δήμον Πυλίων διότι ανέκαθεν ο δήμος Βουφράδος υπήγετο δημοτικώς και δικαστικώς εις τον δήμον Πυλίων ένεκα δι' αύτου άπεστέλησαν συνένεσται περιουσιακά και οικονομικά σχέσεις μεταξύ των κατοίκων των δήμων άλλως και γεωγραφικώς επιβάλλεται προσαρτηθή του δήμου Βουφράδος εις τον δήμον Πυλίων διότι πολύ πληθυνθείσα χωρία του δήμου Βουφράδος κείνται πολύ εγγύτερον προς την Πύλον ή προς τή Πεταλίδιον, την έδραν του δήμου Κορώνης. Υπό τοιούτον πνεύμα άπεστέλη τηλεγραφική άναφορά του έμπορο-κτηματικού Συλλόγου και της επιτροπής των δημοτών Πυλίων προς τους Προέδρους της Κυβερνήσεως και της Βουλής: Πασσακαλούμεν και ύμεις όπως συνηγορήσετε υπέρ αύτου. Ο Πρόεδρος του Έμποροκ. Συλλόγου Πύλου Α. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

εις τον δήμον Πυλίων διότι τα πολυαριθμότερα χωρία του δήμου Βουφράδος κείνται πολύ εγγύτερον προς την Πύλον παρά προς το Πεταλίδιον έδρα του δήμου Κορώνης. Υπό τοιούτον πνεύμα απεστάλη τηλεγραφική αναφορά του Εμποροκτηματικού Συλλόγου και της επιτροπής Πυλίων προς τους Προέδρους της Κυβερνήσεως και της Βουλής. Παρακαλούμεν και ύμεις όπως συνηγορήσετε υπέρ αυτού. Ο Πρόεδρος του Εμποροκ. Συλλόγου Πύλου Α.ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ». Είναι φανερό ότι μετά από 101 χρόνια τίποτα δεν έχει αλλάξει για τη Βουφράδα. Βλέπετε τι γυρίσματα κάνει η ζωή.

Από την τοπική ιστορία

- 31-12-1884: Συστάθηκε το δημοτικό σχολείο Φλόκας με Βασιλικό Διάταγμα ως δημοσυντήρητο σχολείο. Το Β.Δ. δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 540/31-12-1884
- 20-10-1831: Δημογέροντας των χωριών Χατζή, Γκρούστει (Χαραυγή) και Αρναούταγλι (Πετρίτσι) ήταν ο Αλεβίζος Ρένεσης που «εγνώριζεν σπωσούν γράμματα». (ΓΑΚ, Υπ. Δικ., 20 Οκτωβρίου 1831). Τότε στα τρία χωριά ζούσαν 61 οικογένειες.
- 16-8-1898: Συστάθηκε το σχολείο Θηλέων στο Χατζή με το ΦΕΚ 144Α/16-8-1898.
- 9-9-1837: Διορίστηκε δημοτικός εισπράκτορας στο δήμο Σκάρμινγκα ο Ν. Κωστόπουλος με το ΦΕΚ 33/2-10-1837.
- 7-3-1837: Διορίστηκαν ειδικοί δημοτικοί πάρεδροι στο δήμο Σκάρμινγκα ο Κων. Ντούβαλης από το Βλάση και ο Α. Ρότσος από το Μηλιώτη με το ΦΕΚ 11/17-3-1837.
- 24-9-1886: Συστάθηκε στο Πεταλίδι η εμποροπανήγυρη η οποία ορίστηκε να λειτουργεί κάθε χρόνο από 12 έως 16 Σεπτεμβρίου. Η ίδρυση δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 267/29-9-1886.
- 5-3-1898: Συστάθηκε γραμματοδιδασκαλείο στο χωριό Μάνεσι. Η ίδρυση δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 36Α/5-3-1898.
- 28-12-1836: Διορίστηκε δήμαρχος ο Γ. Μοσκαβίτης από το χωριό Δροσιά (Ζαϊμωγλι). Ο διορισμός δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 80/28-12-1836.
- 20-3-1844: Πάρεδρος στο χωριό Καρακασιλή (Καρποφόρα) υπηρέτησε ο Στ. Σταθόπουλος σύμφωνα με την Αθηναϊκή εφημερίδα «Αθηνά».
- 27-4-1845: Πάφτηκε από τα καθήκοντά του ο δήμαρχος Βουφράδας Σπύρος Ζανιώτης κατηγορηθείς

- για κατάχρηση δασονομικών προϊόντων και απαρίθμησης αιγοπροβάτων.
- 11-8-1850: Στο δήμο Βουφράδας διορίστηκε δημορχιακός πάρεδρος ο Π. Αναστασόπουλος. Ο διορισμός του δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 27/24-8-1850.
- 18-6-1842: Η έδρα του δήμου Αριστομένη μεταφέρθηκε από το χωριό Αριστομένη (Μουσταφάμπασα) στο χωριό Πολένα. Η μεταφορά δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 24/15-10-1842.
- 17-5-1848: Ο δήμος Αριστομένη αναβαθμίστηκε από γ' τάξης σε β' και η έδρα του μεταφέρθηκε από το χωριό Πολένα στο χωριό Κουτήφαρι. (ΦΕΚ 15/5-6-1848).
- 20-10-1830: Δημογέροντας των χωριών Στυλιανού, Μανιακίου και Σκάρμινγκα ήταν ο Πανάγος Πανταζόπουλος. (ΓΑΚ, Υπ. Δικ., 20 Οκτωβρίου 1830). Τότε στα τρία χωριά ζούσαν 56 οικογένειες.
- 5-1-1931: Ως τα τέλη του 1930 το Παλιό Λουτρό (Αληκοντούζι), ως συνοικισμός άνηκε στην Κοινότητα Φλεσσιάδας. Με το από 5 Ιανουαρίου 1931 Β.Δ. αποσπάστηκε και αποτέλεσε ανεξάρτητη κοινότητα (ΦΕΚ 35Α/14-2-1931).
- 6-8-1848: Στο δήμο Βουφράδας διορίστηκε αστυνόμος ο Σπ. Μπουρμπουχάκης (ΦΕΚ 25/5-10-1845) του οποίου η οικογένεια καταγόταν από την Κορώνη.
- 20-10-1830: Δημογέροντας των χωριών Βλαχόπουλο, Κούμαρο και Ζγουρόκαμπο ήταν ο Θόδωρος Γιάνναρης ο οποίος δεν γνώριζε γράμματα (ΓΑΚ, Υπ. Δικ., 20 Οκτωβρίου 1830). Τότε στα τρία χωριά ζούσαν 59 οικογένειες.